

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 2T/86/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715010400
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Philadelphiová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715010400.2

Rozhodnutie

Samosudca Okresného súdu Zvolen JUDr. Mariana Philadelphiová, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.05.2016 v trestnej veci obžalovaného R. F., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný R. F., nar. XX.XX.XXXX v Detve, trvale bytom T.
F. - X. XXX, t. č. v ÚVV a ÚVTOS Banská Bystrica,

je vinný,

že

napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č.k. 7P/163/2011-94 zo dňa 12.12.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 02.01.2013 bol zaviazaný prispievať na výchovu a výživu svojho maloletého syna H. R., nar. XX.XX.XXXX sumou vo výške 70 € vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky dieťaťa J. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. Y., Y. XX si takto určenú výšku vyživovacej povinnosti vo T. F. a na iných miestach, kde sa pohybuje riadne a včas neplní, jej plneniu sa vyhýba, pričom nezaevidoval sa na príslušnom úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, nepoberal žiadny príspevok ani dávky v hmotnej núdzi, od 30.06.2013 je evidovaný v registri poistencov ako samostatne zárobkovo činná osoba, nepožiadala príslušný súd o úpravu výšky výživného, čím mu za obdobie od 14.12.2013 do 04.03.2016 vznikol dlh na výživnom vo výške 1.890 €, keď dňa 05.03.2016 nastúpil do výkonu trestu odňatia slobody

a koná tak napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č.k. 5T 35/2013 zo dňa 13.12.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.03.2014 bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona na podmienený trest odňatia slobody

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a spáchal taký čin závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. b/ Tr. zákona - po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký trestný čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, písm. c/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 /dvanásť/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona, súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala na tunajší súd pod sp. zn. 1Pv 50/15/6611 dňa 03.06.2015 obžalobu na R. F. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výroku tohto rozsudku.

Na hlavnom pojednávaní súd na základe vyhlásenia obžalovaného o svojej vine, so súhlasom prokurátora jeho vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 7 Tr. poriadku prijal a podľa § 257 ods. 8 Tr. poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný spáchanie skutku priznal, nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s prípadným výrokom o treste, náhrade škody alebo aj ochranným opatrením.

Samosudca vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie v zmysle § 269 a § 253 ods. 2 Tr. poriadku čítaním listinných dôkazov, a to správy o priestupkoch obžalovaného /č.l. 73/ a odpisu RT /č.l. 95/. Poškodená J. R. si ako zákonná zástupkyňa maloletého poškodeného H. R. uplatnila, v prípade uznania viny obžalovaného, náhradu škody spočívajúcu v celom dlžnom výživnom, čo ku dňu hlavného pojednávania, t.j. k 04.05.2016 predstavovalo podľa jej vyjadrenia sumu 2.030 Eur.

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrováť iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania; alebo hoci bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že obžalovaný svojím konaním po objektívnej aj subjektívnej stránke naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, keďže v období od 14.12.2013 do 04.03.2016 vrátane (kedy obžalovaný nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci), sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej vyživovacej povinnosť voči mal. H. R., nar. XX.XX.XXXX, ktorý bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp.zn. 7P/163/2011 zverený do výchovy matke J. R. s tým, že obžalovaný mal povinnosť prispievať na výživu maloletého mesačne sumou vo výške 70 Eur. Je potrebné uviesť, že obžalovaný bol v rozhodnom období evidovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba, predtým sa z vlastnej vôle nezaevidoval na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, nepožiadal ani o príspevok v hmotnej núdzi, avšak dôležité je, že od 30.06.2013 (a podľa výpisu zo živnostenského registra aj v období predtým) mal obžalovaný zriadenú živnosť v oblasti stavebníctva, a napriek tomu si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil ani len čiastočne. Zároveň sa obžalovaný uvedeného konania dopustil, hoci mal vedomosť o svojej povinnosti, keďže bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona odsúdený rozsudkom Okresného súdu Zvolen č.k. 5T/35/2013-91 zo dňa 13.12.2013, na trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, s podmieneným odkladom výkonu tohto trestu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov, pričom mu bola uložená aj povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Obžalovaný sa teda svojho opakovaného protiprávneho konania dopustil počas plynutia skúšobnej doby vyššie uvedeného podmieneného odsúdenia, a k páchaniu tejto činnosti u neho dochádzalo po dlhší čas, čím teda obžalovaný spáchal prečin zanedbania povinnej výživy závažnejším spôsobom konania v zmysle ustanovenia § 207 ods. 3 písm. b/ a c/ Tr. zákona. Pritom súd považuje za potrebné zdôrazniť, že obžalovaný v prípravnom konaní tvrdil a prisľúbil, že dlžné výživné matke svojho maloletého dieťaťa

uhradí v čo najkratšom čase, najneskôr v priebehu mesiaca január 2015, kedy očakával vyplatenie faktúr zo strany svojich zákazníkov. Namiesto toho sa obžalovaný dopustil ešte ďalšej trestnej činnosti, za ktorú mu konajúci súd uložil v konečnom dôsledku až nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom súdy boli nútené premeniť mu aj skôr uložené podmienené tresty.

Vzhľadom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zákona podľa ktorého, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. S poukazom na to súd upravil obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaného, avšak nie až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, ale len do dátumu 05.03.2016, kedy obžalovaný nastúpil výkon trestu odňatia slobody v inej trestnej veci, a teda od uvedeného obdobia u neho nedochádzalo k úmyselnému neplneniu si vyživovacej povinnosti. Vzhľadom k tomu súd zároveň upravil dlžnú sumu výživného na sumu 1.890 Eur, teda dopočítal dlžné výživné na syna H. R., nar. XX.XX.XXXX tak, že ku dňu 05.03.2016 (t.j. ku dňu nástupu výkonu nepodmienečného trestu) obžalovaný dlhoval na úhradách výživného sumu 1.890 Eur.

Obžalovaný z miesta svojho trvalého bydliska v obci Vigľašská Huta bližšie hodnotený nie je, nakoľko sa tu od roku 2009 nezdržiava a s družkou (v tejto veci poškodenou), s ktorou má maloletého syna, sa rozišiel. Zo správy ÚPSVaR Zvolen, pracovisko Detva vyplýva, že obžalovaný nebol počas rozhodného obdobia zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie ani nepoberal žiadne sociálne dávky, nakoľko o tieto nepožiadal. Sociálna poisťovňa, pobočka Zvolen poskytla orgánom činným v trestnom konaní informáciu, že obžalovaný bol od roku 2011 do 30.06.2014 registrovaný ako samostatne zárobkovo činná osoba. Podľa výpisu zo živnostenského registra mal obžalovaný ku dňu vykonania hlavného pojednávania naďalej aktívne živnostenské oprávnenie. Z oznámenia Okresného úradu Detva, katastrálny odbor vyplýva, že obžalovaný nie je v správe tohto katastra vlastníkom žiadnych nehnuteľností. Z výpisu ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR vyplýva, že obžalovaný bol ku dňu 29.05.2015 jedenkrát postihnutý za priestupok na úseku cestnej premávky. Doposiaľ bol 8-krát súdne trestaný pre rôzne druhy trestnej činnosti, okrem iného aj pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, ako už bolo spomínané vyššie.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku obžalovaného, príťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy v zmysle § 34 Tr. zákona. Závažnosť spáchaného činu spočíva v tom, že obžalovaný narušil záujem štátu a spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana pred neplnením si zákonom stanovenej vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom. Obžalovanému poľahčuje okolnosť doznanie a oľutovania skutku (§ 36 písm. l/ Tr. zákona). Príťažuje mu jeho kriminálna minulosť, a teda predchádzajúce odsúdenia (§ 37 písm. m/ Tr. zákona). Vzhľadom na vyššie uvedené a predovšetkým na skutočnosť, že obžalovaný si z predchádzajúcich odsúdení, najmä však z odsúdenia Okresným súdom Zvolen sp. zn. 5T/35/2015 zo dňa 13.12.2013, právoplatným dňa 13.03.2014, ktorým mu už raz bol za prečin zanedbania povinnej výživy uložený podmienený trest odňatia slobody, nezobral ponaučenie, a v priebehu plynutia 12-mesačnej skúšobnej doby sa opätovne dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy, keďže si úmyselne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť voči maloletému synovi, súd dospel k záveru, že na jeho prevýchovu a nápravu z titulu individuálnej ako aj generálnej prevencie je potrebné pôsobiť represívne, nakoľko režim podmieneného odsúdenia zjavne nemal na obžalovaného prevýchovný vplyv a nebol v danom prípade z hľadiska ochrany spoločnosti a nápravy páchatela dostačujúci. Preto súd najmä s poukazom na § 49 ods. 2 Tr. zákona obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, čo predstavuje samú spodnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pre výkon tohto trestu ho súd zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu už vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Súd tu dodáva, že napriek tomu, že J. R. si uplatnila nárok na náhradu škody vzniknutej nezaplatením výživného zo strany obžalovaného, súd jej požadovanú náhradu škody nemohol priznať samostatným výrokom rozsudku, pretože matka maloletého dieťaťa nie je v tomto trestnom konaní v postavení poškodenej, a nejedná sa teda u nej o škodu spôsobenú trestným činom v pravom slova zmysle. S poukazom na všetko uvedené rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).